

Nr 781

av herr Söderström m. fl.

om åtgärder för att förbilliga tillverkningen av ortopediska skor.

I vårt land finns i dag ett ganska stort antal barn och ungdomar, vilka på grund av att de är rörelsehindrade måste använda ortopediska skor. Hur många det är totalt går ej att fastlägga, men antalet torde med säkerhet inte understiga 3 000. Det görs gällande att antalet snarare är ca 5 000, men statistiken är tyvärr mycket bristfällig, inte minst därför att många behövande på grund av de stora svårigheter, som nu råder för att få ortopediska skor, helt enkelt underlåter att söka få dessa skor. Numera finns endast en enda tillverkare, som tillhandahåller skor av märket Ortopax, och som kan förses med "Langes inlägg". Läster från tidigare nedlagda tillverkare har köpts upp av Ortopax, men dessa tillverkare har icke tillhandahållit större nummer än storlek 36. Först efter påtryckningar från Riksförbundet för rörelsehindrade barn och ungdomar (RBU) utökades tillverkningen att även omfatta storlekar upp till 39. Skulle någon behöva storlek 40 eller större måste sådana skor tillverkas för hand, vilket medför många nackdelar. Dels måste den behövande vänta minst 6 månader för leverans, dels måste gipsavtryck tagas och personlig läst tillverkas.

Eftersom det gäller barn och ungdomar i uppväxtaldern medför detta att den tid som skorna kan användas avsevärt reduceras samt att det blir mycket svårt att så långt i förväg ta hänsyn till beräknat slitage m.m. Förutom att de handtillverkade skorna estetiskt sett blir mindre tilltalande, vilket för ungdomar kan vara en speciell nackdel, blir kostnaderna orimligt stora. Enligt uppgift kostar ett par skor av denna typ ca 1 100 kr, inkl. läst.

Om även större storlekar kunde fabrikstillverkas, skulle kostnaderna kunna nedbringas i avsevärd grad, vilket tillsammans med kortare leveranstider skulle medverka till att behovet bland de rörelsehindrade ungdomarna kunde tillgodoses samtidigt som statskassan skulle besparas stora utgifter. Om kostnaderna för lästen undantages, ca 300 kr, och de fabrikstillverkade skorna kunde erhållas för ca 200 kr/par, skulle besparingen bli ca 600 kr/par, vilket för ca 3 000 par betyder ca 1 800 000 kr.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes

att riksdagen beslutar att hos regeringen begära en snabbutredning i syfte att åstadkomma billigare skor för rörelsehindrade enligt motionens tankegångar.

Stockholm den 23 januari 1975

KURT SÖDERSTRÖM (m)

ALLAN ÅKERLIND (m)

PER-OLOF STRINDBERG (m)

